

תפ"ח (ירושלים) 34700-07-14 - המאשימה נ' הנאשם

תפ"ח (ירושלים) 34700-07-14 - המאשימה נ' הנאשם מחוזי ירושלים

תפ"ח (ירושלים) 34700-07-14

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י עו"ד אורי קורב

נגד

הנאשם

יוסף חיים בן דוד

ע"י עו"ד אשר אוהיון, עו"ד חן הולנדר

בית המשפט המחוזי בירושלים

[03.05.2016]

לפני כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא

כבוד השופט רפי כרמל

כבוד השופטת ענת זינגר

גזר דין (בעניינו של נאשם 1)

1. הנאשם, יוסף חיים בן דוד, יליד 2.7.1984, הורשע בהכרעת דין משלימה בעבירות הבאות: רצח לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין; חטיפה לשם רצח לפי סעיף 372 לחוק; ניסיון חטיפה לשם כליאה לפי סעיף 371 + סעיף 25 לחוק; תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382(א) + סעיף 380 לחוק; ניסיון הצתה לפי סעיף 448 רישא + סעיף 25 לחוק.

2. המעשים הקשים והחמורים שביצע הנאשם, פורטו בהרחבה בהכרעת דין ראשונה שניתנה ביום 30.11.2015 וצוינו בהכרעת הדין המשלימה מיום 19.4.2016. נאמר בתמצית כי בשני לילות - הראשון בתאריך 30.6.2014 והשני בתאריך 1.7.2014, ביצע הנאשם את העבירות בתחילה עם הנאשם 2 ולמחרת עם שני הנאשמים האחרים. בלילה הראשון ניסיון לחטוף ילד קטן, תקיפתו ותקיפת אמו וניסיון הצתת כלי רכב, ובלילה השני חטיפת הנער, מחמד אבו ח'דיר ורציחתו באופן אכזרי מאין כמוהו.

3. הכרעת הדין המשלימה נסובה על טענת ההגנה כי הנאשם היה במצב נפשי שלא אפשר לו להימנע מביצוע העבירה. הטענה נדחתה. במועד הטיעון לעונש טען הסנגור כי יש להטיל על הנאשם עונש קל מהעונש המנדטורי הקבוע בסעיף 300, שכן התמלאו הוראות סעיף 300(א) לחוק העונשין.

לטענתו, סבל הנאשם מהפרעה נפשית חמורה לאורך שנים, הדבר הוכח במסמכים רפואיים החל משנת 2010. בשלב מסוים הוא אף ניסה להמית את בתו ומאז רצח שלושת הנערים, סבל ממחשבות אובססיביות שלא אפשרו לו להימנע מביצוע העבירה. בארץ שררה אווירה קשה ביותר עקב הרצח ואווירה זו, כדברי הסנגור, "התלבשה" על שריטה בנפשו של הנאשם וגרמה לו לבצע את המעשים המזעזעים. לשיטת הסנגור, עצם העובדה שהנאשם אמר לחוקריו כי אינו מבין כיצד הגיע לכך שביצע את הרצח, וניסה להסביר זאת בגלל כדורים פסיכיאטריים שנטל, מלמד כי אכן ההפרעה הנפשית הגבילה במידה ניכרת את יכולתו להימנע מעשיית המעשה.

דין הטענה להידחות.

סעיף 300א' מורה: "על אף האמור בסעיף 300, ניתן להטיל עונש קל מהקבוע בו, אם נעברה העבירה באחד מאלה: (א) במצב שבו בשל הפרעה נפשית חמורה או בשל ליקוי בכושרו השכלי הוגבלה יכולתו של הנאשם במידה ניכרת, אך לא עד כדי חוסר יכולת של ממש כאמור בסעיף 34ח' - (1) להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשהו; או (2) להימנע מעשיית המעשה".

הפסיקה קבעה, כי השימוש שיעשה בסעיף זה הינו מצומצם וצריך לעמוד בתנאים ברורים של הפרעה נפשית חמורה אשר הגבילה במידה ניכרת את היכולת להימנע מעשיית המעשה. הנאשם שלפנינו נטל אומנם כדורים פסיכיאטריים והיה בטיפול, אך רופאיו קבעו שאינו פסיכופטי, הבעיות הנפשיות מהן סבל לא מנעו ממנו מהלך חיים רגילים, חיי משפחה, חיי עבודה, פעילות במסגרת זק"א ובעניין זה נפנה לסעיף 19, להכרעת הדין המשלימה. הבעיות מהן סבל לא הגבילו את יכולתו במידה ניכרת, או אף במידה משמעותית, מלהימנע מלעשות את המעשה, או מלהבין את אשר הוא עושה. העובדה כי הנאשם פעל בלילה הראשון יחד עם נאשם 2 לחפש קורבן, וכך עשה גם בלילה השני, מלמדת על נחישות ועל החלטה מודעת מטעמים אידיאולוגיים לנקום, ולא על אובססיביות בלתי נשלטת. הנאשם שלט בכל המעשים, הוא דירבן את האחרים, עודד אותם והגיב בצורה רציונלית לכל ההתרחשויות בשטח, נתן הוראות וברגע הקריטי בו הקורבן האומלל שכב על הקרקע ונשם את נשימותיו האחרונות, בעט בו והסביר את מניע הנקמה (שלושת הנערים המנוחים ושלהבת פס המנוחה).

4. ב"כ התביעה עתר לצבירת עונשים, הן כיוון שמדובר בשני אירועים נפרדים, האחד בלילה הראשון והאחד בלילה השני, והן בשל מעשים שנעשו בלילה השני.

הערך המוגן הינו קדושת החיים, שלמות הגוף, מה עוד שמדובר באירועים אשר בשני הלילות כוונו כלפי קטינים, עליהם בית המשפט מצווה להגן הגנה יתרה. המעשים היו פרי תכנונו של הנאשם, ונעשו בשליטתו. כאשר ללילה הראשון, מדובר בניסיון חטיפה ובגרימת חבלה של ממש וכן הצתת רכבים. אנו מעמידים את מתחם הענישה על 7-14 שנות מאסר.

באשר ללילה השני, לעניין עבירת החטיפה לשם רצח, מתחם הענישה הינו 10-20 שנה.

5. אנו גוזרים על הנאשם בגין עבירת הרצח, העונש המנדטורי - מאסר עולם. בגין העבירות האחרות בהן הורשע, לאחר שניתן לגזור עליהן עונש אחד, על אף שהן נובעות מאירועים שונים, אנו גוזרים עונש של 20 שנות מאסר, זאת במצטבר לעונש מאסר עולם. צבירת העונשים נדרשת בשל שורת העבירות ואכזריותן.

6. באשר לפיצוי - אנו מעמידים את הפיצוי, למשפחת הקורבן בלילה הראשון, על סך 20,000 ש"ח; ולמשפחת הקורבן בלילה השני, משפחת אבו ח'דיר, על סך 150,000 ש"ח.

הפיצויים ישולמו לא יאוחר מיום 31.7.2016.

7. הרכב בו בוצעו מעשה החטיפה והרצח יחולט.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן והודע היום, כ"ה בניסן התשע"ו, 03/05/2016, במעמד הנוכחים.